

Bài 32

CHÚA GIÊ-SU CHỊU ĐÓNG ĐINH VÀ CHẾT TRÊN THẬP GIÁ

Dẫn nhập

Sau khi bị bắt, Chúa bị tra tấn và bị kết án tử. Mặc dù đây là vụ án bất công, bĩ ổi, nhưng Chúa vẫn không phản kháng. Ngài tự nguyện đón nhận để làm của lễ dâng lên Chúa Cha và cứu độ con người, bằng một cái chết đẹp nhất trong lịch sử.

1. Bài Tin Mừng (Lc 23,26-56)

Khi điệu Đức Giê-su đi, họ bắt một người từ miền quê lên, tên là Si-môn, gốc Ky-rê-nê, đặt thập giá lên vai cho ông vác theo sau Đức Giê-su. Dân chúng đi theo Người đông lắm, trong số đó có nhiều phụ nữ vừa đấm ngực vừa than khóc Người. Đức Giê-su quay lại phía các bà mà nói: “Hỡi chị em thành Giê-ru-sa-lem, đừng khóc thương tôi làm gì. Có khóc thì khóc cho phận mình và cho con cháu. Vì này đây sẽ tới những ngày người ta phải nói: ‘Phúc thay đàn bà hiếm hoi, người không sinh không đẻ, kẻ không cho bú mớm!’ Bấy giờ người ta sẽ bắt đầu nói với núi non: ‘Đổ xuống chúng tôi đi!’, và với gò nổng: ‘Phủ lấp chúng tôi đi! Vì cây xanh tươi mà người ta còn đối xử như thế, thì cây khô héo sẽ ra sao?’ Có hai tên gian phi cũng bị điệu đi hành quyết cùng với Người.

Khi đến nơi gọi là “Đồi Sợ”, họ đóng đinh Người vào thập giá, cùng lúc với hai tên gian phi, một tên bên phải, một tên bên trái. Bấy giờ Đức Giê-su cầu nguyện rằng: “Lạy Cha, xin tha cho họ, vì họ không biết việc họ làm.” Rồi họ lấy áo của Người chia ra mà bắt thăm.

Dân chúng đứng nhìn, còn các thủ lĩnh thì buông lời cười nhạo: “Hắn đã cứu người khác, thì cứu lấy mình đi, nếu thật hắn là Đấng Ki-tô của Thiên Chúa, là người được tuyển chọn!” Linh tráng cũng chế giễu Người. Chúng lại gần, đưa giấm cho Người uống và nói: “Nếu ông là vua dân Do-thái thì cứu lấy mình đi!” Phía trên đầu Người, có bản án viết: “Đây là vua người Do-thái.”

Một trong hai tên gian phi bị treo trên thập giá cũng nhục mạ Người: “Ông không phải là Đấng Ki-tô sao? Hãy tự cứu mình đi, và cứu cả chúng tôi với!” Nhưng tên kia mắng nó: “Mày đang chịu chung một hình phạt, vậy mà cả Thiên Chúa, mày cũng không biết sợ! Chúng ta chịu như thế này là đích đáng, vì xứng với việc đã làm. Chứ ông này đâu có làm điều gì trái!” Rồi anh ta thưa với Đức Giê-su: “Ông Giê-su ơi, khi ông vào Nước của ông, xin nhớ đến tôi!” Và Người nói với anh ta: “Tôi bảo thật anh, hôm nay, anh sẽ được ở với tôi trên Thiên Đàng.”

Bấy giờ đã gần tới giờ thứ sáu, thế mà bóng tối bao phủ khắp mặt đất, mãi đến giờ thứ chín. Mặt trời ngưng chiếu sáng. Bức màn trướng trong Đền Thờ bị xé ngay chính giữa. Đức Giê-su kêu lớn tiếng: “Lạy Cha, con xin

phó thác hồn con trong tay Cha.” Nói xong, Người tắt thở.

Thấy sự việc xảy ra như thế, viên đại đội trưởng cất tiếng tôn vinh Thiên Chúa rằng: “Người này đích thực là người công chính!” Toàn thể dân chúng đã kéo đến xem cảnh tượng ấy, khi thấy sự việc đã xảy ra, đều đấm ngực trở về.

Đứng đằng xa, có tất cả những người quen biết Đức Giê-su cũng như những phụ nữ đã theo Người từ Ga-li-lê; các bà đã chứng kiến những việc ấy.

Khi ấy có một người tên là Giô-xép, thành viên của Thượng Hội Đồng, một người lương thiện, công chính. Ông đã không tán thành quyết định và hành động của Thượng Hội Đồng. Ông là người thành A-ri-ma-thê, một thành của người Do-thái, và cũng là người vẫn mong chờ Nước Thiên Chúa. Ông đến gặp tổng trấn Phi-la-tô để xin thi hài Đức Giê-su. Ông hạ xác Người xuống, lấy tấm vải gai mà liệm, rồi đặt Người vào ngôi mộ đục sẵn trong núi đá, nơi chưa chôn cất ai bao giờ. Hôm ấy là áp lễ, và ngày Sa-bát bắt đầu ló rạng.

Cùng đi với ông Giô-xép, có những người phụ nữ đã theo Đức Giê-su từ Ga-li-lê. Các bà để ý nhìn ngôi mộ và xem xác Người được đặt như thế nào.

Rồi các bà về nhà, chuẩn bị dầu và thuốc thơm. Nhưng ngày Sa-bát, các bà nghỉ lễ như Luật truyền.

2. Giải thích

a. Núi Sọ là pháp trường ở ngay ngoại ô Giê-ru-sa-lem về

hướng Đông Bắc.

b. Thời đế quốc La-mã, tử tội bị đóng đinh vào 1 trong 4 cây khổ giá: T†YX

Chúa bị đóng đinh vào loại khổ giá nào? Đến thế kỷ IV Hoàng Đế Constantinô cho tự do tín ngưỡng. Chính ông cũng theo đạo. Mẹ của ông là bà thánh Hê-lê-na nảy ra sáng kiến đi khai quật vùng thung lũng núi Sọ, để tìm cây thánh giá mà Chúa bị đóng đinh (năm 324). Người ta đào bới và tìm thấy ba cây khổ giá hình chữ thập (†). Giả thiết đó là ba cây khổ giá mà Chúa Giê-su và hai tên đạo tặc cùng bị đóng đinh. Nhưng cây thập giá nào là của Chúa? Bà Hê-lê-na cho thử nghiệm bằng cách cho các bệnh nhân đến sờ vào ba cây thập giá. Sờ vào cây nào mà các bệnh nhân được khỏi, thì đó là cây Chúa bị đóng đinh. Một trong ba cây đã đáp lại nguyện vọng ấy.

Từ đó cây thánh giá hình chữ thập (†) được coi là biểu trưng (logo) của Ki-tô giáo.

3. Kể chuyện

Từ dinh Phi-la-tô đến núi Sọ chỉ xa chừng 700m. Chúa kiệt sức vì bị dày đọa suốt đêm thứ Năm, rồi bị đánh đòn nhừ tử vào buổi sáng thứ Sáu, nhưng Chúa vẫn phải tự vác lấy cây khổ giá. Lê lét, chuệnh choạng.

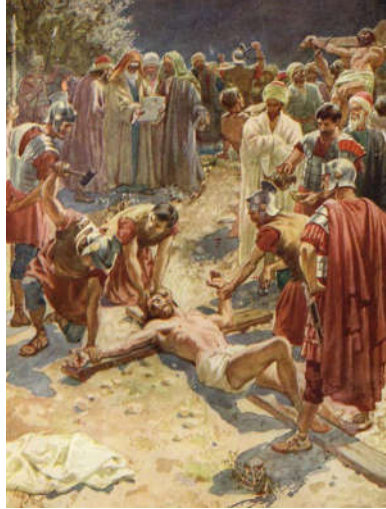

Chúa ngã vì vác thập giá.

12 giờ trưa thứ Sáu, Chúa bị đóng đinh giữa hai tên đạo tặc, quần quai đau đớn cho tới 15 giờ chiều.

Các tên lý hình thì cứ vô tư: uống rượu, chơi cờ giết thời gian, chờ cho các tử tội chết rồi làm giấy chứng tử.

Các thượng tế, kinh sư và Pha-ri-sêu thì ngạo nghệ chế giễu: ‘Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì hãy xuống khỏi khổ giá đi, chúng tôi sẽ tin ông’.

Chúa bị đóng đinh vào thập giá.

Dưới chân thập giá.

Một trong hai tên đạo tặc cũng nhạo báng Chúa: ‘Nếu ông là Con Thiên Chúa, thì hãy tự cứu mình và cứu cả chúng tôi với.’ Tên kia thì bênh Chúa: ‘Chúng ta có tội, chúng ta chịu phạt. Còn ông này có tội gì đâu.’ Sau đó hẳn thưa với Chúa: ‘khi nào Ngài về Thiên Đàng thì xin nhớ tôi với.’

Các tử tội bị treo trên khổ giá có khi tới ba ngày mới chết. Trong lúc quần quai đau

đơn, họ thường la hét, chửi rửa kẻ hành hình mình, có khi nguyện rửa cả người đã sinh ra mình... Trái lại, trong suốt ba tiếng đồng hồ, Chúa Giê-su chỉ thốt ra những lời sau đây:

1/ Lạy Cha, xin Cha tha cho họ vì họ không biết việc họ làm (Lc 23,34).

2/ Tôi khát! (Ga 19,28).

3/ Nội trong ngày hôm nay anh sẽ vào Thiên Đàng với Tôi (Lc 23,43).

4/ Thừa Bà, đây là con của Bà, đây là Mẹ của anh (Ga 19,26-27).

5/ Lạy Cha, sao Cha bỏ Con (Mt 27,46; Mc 15,34).

6/ Mọi sự đã hoàn tất (Ga 19,30).

7/ Con xin phó linh hồn Con trong tay Cha (Lc 23,46).

Bảy lời cực trọng của Chúa Giê-su trước khi tắt thở nói lên hai tâm tình:

- Dù bị chết oan, chết đau, chết nhục, Chúa vẫn một niềm tha thứ cho kẻ thù. Một tình yêu tuyệt vời.

- Dù Chúa Giê-su cảm thấy mình đau khổ và cô đơn đến tột cùng trên thập giá như thế, nhưng Ngài vẫn một niềm tin yêu và phó thác nơi Chúa Cha. Từ đó, câu nói “Con xin phó thác hồn con trong tay Cha” đã trở thành câu nói cuối cùng của mọi người Ki-tô hữu khi sắp tắt thở.

Cái chết của Chúa Giê-su là cái chết lý tưởng: với

trần gian là tha thứ, với trời cao là xin phó thác. Lịch sử loài người ghi nhận hai cái chết đẹp nhất: thứ nhất là của Chúa Giê-su, thứ hai là của Sô-crát. Sô-crát mỉm cười khi lý hình bung thuốc độc đến, xin lỗi và nói rằng mình chỉ làm theo lệnh. Còn Chúa Giê-su, không một tên lý hình nào xin lỗi, thậm chí họ còn đang nhiecc móc, nguyên rủa. Chúa vẫn xin Chúa Cha tha thứ cho họ. Cái chết đẹp quá!

Khi Chúa vừa tắt thở thì bầu trời bỗng tối mịt. Nhiều người đấm ngực hối hận, thảm lặng rút lui. Màn trong đền thờ xé ra làm đôi từ trên xuống.

Viên sĩ quan đội lý hình, đã từng chứng kiến bao nhiêu cái chết của các tử tội: họ la hét, chửi rủa, quằn quại... Con tim ông dường như đã bị chai lỳ vì nghề này. Nhưng thấy Chúa chỉ một niềm xin tha cho những kẻ đã kết án và đóng đinh mình, ông đã phải đấm ngực thốt lên: “Người này quả thật là người công chính”.

Một tên lý hình khác lấy đòng đâm vào tim Chúa, máu và nước phụt ra. Đó là mũi đòng “ân huệ” theo thủ tục thi hành án.

Ông Giu-se A-ri-ma-thi-a và Ni-cô-đê-mô, hai người có chức vụ cao trong Công nghị, đã theo Chúa cách âm thầm, lo thủ tục an táng cho Chúa. Ông Giu-se lấy ngôi mộ của chính mình mà an táng Ngài. Nhưng có lẽ các ông đã làm vội vàng, sơ sài, để kịp về nhà trước 6 giờ theo Luật ngày Sa-bát. Mặt trời lặn thì bắt đầu phải giữ luật ngày Sa-bát. Ai nấy ra về. Chỉ còn vệ binh Đền Thờ canh gác mộ.

Tháo đanh xuống và chuẩn bị an táng Chúa.

Kết luận

Trên Thập giá, Chúa Giê-su thốt Bảy lời cuối cùng, cho thấy đây là cái chết đẹp nhất trong lịch sử:

- Bị chết oan, chết đau, chết nhục, nhưng Chúa vẫn một niềm tha thứ cho kẻ thù.

- Dù bị đau khổ và cô đơn đến tột cùng, Chúa Giê-su vẫn một niềm tin yêu và phó thác nơi Chúa Cha.

Cầu nguyện

Bằng im lặng mà thôi, tức là một phút mặc niệm.